

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

22 OKTOBER 1986

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 49
van het Burgerlijk Wetboek**

(Ingediend door de heer Desutter)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Afgezien van hetgeen ter aanvulling werd bepaald in het Koninklijk Besluit van 8 juni 1823 en in tegenstelling met de aanpassingen en bijzondere regelingen die sindsdien algemeen tot stand kwamen in de andere ons omringende landen(1), zijn de bepalingen van artikel 49 van ons burgerlijk wetboek, houdende de algemene regels tot het aanbrengen van kantmeldingen aan de akten van de burgerlijke stand sedert de totstandkoming bij verordening van 17 ventôse jaar XI (8 maart 1803) van het eerste boek van bedoeld wetboek afgekondigd op 24 ventôse jaar XI (18 maart 1803) praktisch ongewijzigd gebleven.

Nochtans zijn ook bij ons, door de evolutie van de maatschappij, van de rechtspraak en de rechtsleer, en mede door de toepasbaarheid van diverse nieuwe wetsbeschikkingen en andere bindende regels, de aan de akten van de burgerlijke stand aan te brengen kantmeldingen in aantal en diversiteit aanzienlijk verveelvoudigd.

Waar een nauwgezette uitvoering van bedoelde kantmeldingen ten zeerste inherent is aan een nauwkeurige vaststelling en bewijsvoering van staat, die ten gronde bepalend zijn voor alle rechtsbetrekkingen tussen de burgers onderling en tussen ieder van hen en de maatschappij, blijkt het, in het belang van de openbare orde, in geen geval nog verantwoord dat in artikel 49 van het burgerlijk wetboek nog verder wordt bepaald dat de kantmeldingen aan de akten van de burgerlijke stand worden uitgevoerd op verzoek van de belanghebbende partijen.

(1) Frankrijk : zie artikel 49 van het Frans burgerlijke wetboek o.m. gewijzigd bij de wet van 10 maart 1932.

Nederland : zie aangepaste regeling burgerlijk wetboek artikel 21, lid 1, a3; artikelen 23 en 29, lid 3 zelfde wetboek en ook bij de artikelen 24, 25, 26, 27, 28 en 30 van het aldaar geldend Besluit burgerlijke stand.

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

22 OCTOBRE 1986

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 49
du Code civil**

(Déposée par M. Desutter)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Abstraction faite des dispositions complémentaires introduites par l'arrêté royal du 8 juin 1823 et contrairement à ce qui s'est passé dans les pays voisins(1), où la réglementation a été adaptée et où des règles spéciales se sont généralisées depuis lors, les dispositions de l'article 49 de notre Code civil, contenant les règles générales relatives à l'émargement des actes de l'état civil, sont restées pratiquement inchangées depuis que le livre premier de ce code, décrété le 17 ventôse de l'an XI (8 mars 1803), a été promulgué le 24 ventôse de l'an XI (18 mars 1803).

Pourtant, chez nous aussi, le nombre et la diversité des mentions à faire en marge des actes de l'état civil se sont considérablement accrus par suite de l'évolution de la société, de la jurisprudence et de la doctrine, ainsi que du fait de l'application de nouvelles dispositions légales et autres règles impératives.

L'inscription rigoureuse de ces mentions marginales étant essentielle pour constater et établir avec précision l'état des personnes et ces constatation et établissement étant déterminants pour tous les rapports juridiques entre les citoyens et entre chacun d'eux et la société, il est désormais incompatible avec le souci de l'ordre public de maintenir, à l'article 49 du Code civil, une disposition prévoyant que les mentions qui doivent avoir lieu en marge des actes de l'état civil doivent être faites à la requête des parties intéressées.

(1) France : cf. l'article 49 du Code civil français, modifié notamment par la loi du 10 mars 1932.

Pays-Bas : cf. réglementation adoptée : Code civil, article 21, alinéa 1er, a3; même code, articles 23 et 29, alinéa 3, et « Besluit burgerlijke stand » (arrêté relatif à l'état civil), articles 24, 25, 26, 27, 28 et 30.

In de praktijk is het immers reeds lang zo, dat ze door de ambtenaar van de burgerlijke stand ambtshalve worden aangebracht van zodra deze kennis draagt van ieder daartoe aanleiding gevende en met de openbare orde verenigbare nieuwe rechtstoestand van de betrokkene.

Overeenkomstig deze op bedoelde ambtenaar rustende algemene ambtsplicht worden de meeste kantmeldingen trouwens reeds bij wet opgelegd en wel:

bij artikel 62 van het Burgerlijk Wetboek, wat betreft de akten van erkenning,

bij artikel 331 van het Burgerlijk Wetboek, wat betreft de wettiging van kinderen,

bij artikel 354 van het Burgerlijk Wetboek, wat betreft de akten van adoptie,

bij artikel 1395, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, wat betreft de wijziging van het huwelijksvermogenstelsel,

bij artikel 1426, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, wat betreft het ontnemen van de bestuursbevoegdheid van een der echtgenoten over het eigen- en gemeenschappelijk vermogen,

bij artikelen 1275 en 1303 van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft de huwelijksontbindingen door echtscheiding,

bij artikel 1385 van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft de verbetering van de akten van de burgerlijke stand,

bij artikel 22, § 4 en artikel 25 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Ook dient in acht genomen, dat niet enkel de in de registers van de burgerlijke stand ingeschreven akten en overgeschreven rechterlijke of bestuurlijke beslissingen tot vaststelling of wijziging van staat aan de basis liggen van de aan de in de registers reeds vroeger ingeschreven akten aan te brengen kantmeldingen. Wat dit betreft dient ondermeer verwezen naar een terzake door de heer Minister van Justitie op 30 april 1984 (ref. : 7/Litt EC/Pr. 9764) uitgevaardigde omzendbrief wat betreft de erkenning door de ambtenaars van de burgerlijke stand van vreemde beslissingen inzake de staat van persoon en de hiermede in overeenstemming aan de Belgische akten van de burgerlijke stand aan te brengen kantmeldingen. De in bedoelde omzendbrief voorgebrachte opvatting steunt in hoofdzaak op de door het Hof van Cassatie gehuldigde rechtspraak en inzonderheid op een terzake gedane uitspraak bij arrest van 29 maart 1973. Hierbij wordt opgemerkt dat de toepasbaarheid van de in bedoelde omzendbrief vervatte voorschriften zich in geen geval beperkt tot de personen van vreemde nationaliteit.

Afgezien van de volgens verdere toelichting in het belang van de openbare orde aan het hier bedoeld artikel 49 toe te voegen bepalingen, die dan in hoofdzaak beogen om middels een tekst van intern recht dringend tot een wettelijke regeling te komen wat betreft de aan te brengen kantmeldingen op de uitgaven van vreemde akten en van rechterlijke of bestuurlijke beslissingen betreffende de burgerlijke stand van Belgen in het buitenland; uitgaven die dan overeenkomstig de wet van 14 juli 1966 en de hieropvolgende uitvoeringsbesluiten centraal worden neergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen, bestaat er alle reden toe de bepalingen van artikel 49 van het Burgerlijke Wetboek bij dringendheid aan te passen, en dit :

Dans la pratique, il y a déjà longtemps, en effet, que ces mentions sont faites d'office par l'officier de l'état civil dès que celui-ci a connaissance de toute nouvelle situation juridique de l'intéressé qui justifie la mention et est compatible avec l'ordre public.

Conformément à ce devoir général qui incombe à cet officier en vertu de sa charge, la plupart des mentions marginales sont d'ailleurs déjà prescrites par la loi, plus précisément :

par l'article 62 du Code civil, en ce qui concerne les actes de reconnaissance,

par l'article 331 du Code civil, en ce qui concerne la légitimation d'enfants,

par l'article 354 du Code civil, en ce qui concerne les actes d'adoption,

par l'article 1395, § 2, du Code civil, en ce qui concerne la modification du régime matrimonial,

par l'article 1426, § 2, du Code civil, en ce qui concerne le retrait du pouvoir de gestion de l'un des époux sur le patrimoine propre et le patrimoine commun,

par les articles 1275 et 1303 du Code judiciaire, en ce qui concerne les dissolutions du mariage par divorce,

par l'article 1385 du Code judiciaire, en ce qui concerne la rectification des actes de l'état civil.

par les articles 22, § 4, et 25 du Code de la nationalité belge.

Il convient également de noter que ce ne sont pas uniquement les actes et les décisions judiciaires ou administratives portant constatation ou modification d'état, respectivement inscrits et transcrites dans les registres de l'état civil, qui sont à la base des mentions à faire en marge des actes inscrits précédemment dans les registres. A cet égard, on se reportera notamment à une circulaire que le Ministre de la Justice a publiée en la matière le 30 avril 1984 (réf. : 7/Litt EC/Pr. 9764) et qui concerne la reconnaissance par les officiers de l'état civil de décisions étrangères relatives à l'état des personnes et les mentions à faire en marge des actes belges de l'état civil conformément à ces décisions. La conception dont cette circulaire procède se fonde principalement sur la jurisprudence de la Cour de cassation et, notamment, sur son arrêt du 29 mars 1973. Dans cet arrêt, la cour fait observer que l'applicabilité des prescriptions contenues dans ladite circulaire ne se limite en aucun cas aux personnes de nationalité étrangère.

Abstraction faite de la nécessité d'ajouter à l'article 49 du Code civil, dans l'intérêt de l'ordre public (cf. les raisons exposées ci-après), des dispositions qui visent essentiellement à établir sans délai, par le biais d'un texte de droit interne, une réglementation légale concernant les mentions à faire en marge des expéditions d'actes étrangers et de décisions judiciaires ou administratives relatives à l'état civil de Belges résidant à l'étranger (expéditions qui, conformément à la loi du 14 juillet 1966 et à ses arrêts d'exécution, sont centralisées au Ministère des Relations extérieures), il est impérieux d'adapter d'urgence les dispositions de l'article précité, et ce :

— door in een eerste lid te bepalen dat: « in alle gevallen waarin van een akte of van een rechterlijke of bestuurlijke beslissing betreffende de burgerlijke stand melding moet worden gemaakt aan een andere, reeds opgemaakte of overgeschreven akte, dit ambtshalve wordt gedaan. »

— en door in een opvolgend lid te bepalen dat: « de ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte waaraan een kantmelding moet worden aangebracht heeft opgemaakt of overgeschreven, bedoelde kantmelding onverwijld uitvoert in de registers die op de gemeente worden bewaard en dat hij er onverwijld kennis van geeft aan de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van zijn arrondissement, ingeval het dubbel van het register waarin de akte voorkomt waaraan zelfde kantmelding moet worden aangebracht op de griffie, van genoemde rechtbank wordt bewaard, en dat de Procureur des Konings erover waakt dat zelfde kantmelding door de griffier onverwijld wordt uitgevoerd. »

Waar de akten van de burgerlijke stand voor de betrokkenen in wezen de mogelijkheid moeten inhouden om op elk ogenblik te komen tot een authentieke bewijsvoering van staat lijkt iedere verdere toelichting over een als voorschrift geldende onverwijld uitvoering der kantmeldingen en berichtgevingen wellicht overbodig.

Verder blijkt het ter vervollediging aangewezen om in een derde lid te bepalen dat: « wanneer de akte waaraan een kantmelding moet worden aangebracht werd opgemaakt of overgeschreven in een andere gemeente, hij er onverwijld kennis van geeft aan de ambtenaar van deze gemeente, en dat deze laatste dan handelt overeenkomstig het bepaalde in het vorig lid. »

In acht genomen dat ook andere openbare ambtenaren met bevoegdheid tot het opmaken van authentieke akten sommige akten kunnen opmaken die betrekking hebben op de staat van persoon (zoals de notarissen o.m. wat betreft de akten van erkenning), blijkt het in dit verband aangewezen verder te bepalen dat:

« Zelfde plicht tot kennisgeving aan de ambtenaar bevaarder van een akte waaraan een kantmelding moet worden aangebracht berust op ieder openbaar ambtenaar die een daartoe aanleiding gevende akte heeft opgemaakt of in bewaring genomen. »

In een zin van wederkerigheid en naar de gekozen bewoording zou bedoelde tekst dan tevens voorzien in die gevallen waarin bijvoorbeeld de ambtenaar van de burgerlijke stand een akte opmaakt houdende overschrijving van een rechterlijke beslissing tot homologatie van adoptie of van wettiging door adoptie of andere waarvan bijvoorbeeld kantmelding dient te worden gedaan op een vroegere door een notaris opgemaakte akte van erkenning.

Verder voorziet de wet van 14 juli 1966 in de mogelijkheid voor onze Belgische landgenoten tot centrale neerlegging bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken (hetzij thans van buitenlandse betrekkingen) van de hen betreffende uitgften van buiten het Rijk opgemaakte akten en genomen rechterlijke beslissingen betreffende de burgerlijke stand.

Waar analoge aan de eigen nationaliteit gebonden maatregelen reeds lang in praktisch alle ons omringende landen leiden tot een centrale neerlegging, hetzij inschrijving en/of bewaring van alle desbetreffende buiten het Rijk opgemaakte akten en genomen rechterlijke of bestuurlijke beslissingen, ongeacht het land of de plaats van herkomst, werd bij ons dergelijke mogelijkheid evenwel bij besluit van 7 december 1966 door de heer Minister van Buitenlandse

— en prévoyant dans un premier alinéa que: « dans tous les cas où la mention d'un acte ou d'une décision judiciaire ou administrative relative à l'état civil devra avoir lieu en marge d'un autre acte déjà dressé ou transcrit, elle sera faite d'office. »

— et en disposant dans un alinéa subséquent que: « l'officier de l'état civil qui a dressé ou transcrit l'acte en marge duquel une mention doit être faite appose ladite mention sans délai sur les registres conservés à la commune et en avisera sans retard le procureur du Roi au tribunal de première instance de son arrondissement, si le double du registre où figure l'acte en marge duquel la même mention doit être faite est conservé au greffe dudit tribunal » et que « le procureur du Roi veillera à ce que la même mention soit faite sans délai par le greffier. »

Les actes de l'état civil devant en fait permettre aux intéressés de fournir à tout moment la preuve authentique de leur état, il paraît superflu de motiver davantage l'obligation de faire sans délai les mentions et notifications requises.

Pour compléter la réglementation, il convient en outre de disposer dans un troisième alinéa que: « lorsque l'acte en marge duquel une mention doit être faite a été dressé ou transcrit dans une autre commune, il en avisera sans délai l'officier de cette commune » et que « ce dernier agira alors conformément aux dispositions de l'alinéa précédent. »

Etant donné que d'autres officiers publics habilités à dresser des actes authentiques peuvent aussi établir des actes relatifs à l'état des personnes (exemple: les notaires, notamment en ce qui concerne les actes de reconnaissance), il est opportun de préciser à cet égard:

« La même obligation de notification à l'officier dépositaire d'un acte en marge duquel une mention doit être faite incombe à tout officier public qui a dressé un acte donnant lieu à cet émargement ou qui en a accepté le dépôt. »

Dans un souci de réciprocité et vu la formulation choisie, cette disposition s'appliquerait également aux cas où, par exemple, l'officier de l'état civil dresse un acte portant transcription d'une décision judiciaire homologuant une adoption ou une légitimation par adoption ou d'autres actes dont mention doit par exemple être faite en marge d'un acte de reconnaissance dressé précédemment par un notaire.

La loi du 14 juillet 1966 prévoit par ailleurs, en ce qui concerne nos compatriotes, la possibilité de déposer auprès du Ministère des Affaires étrangères (actuellement le Ministère des Relations extérieures) toutes les expéditions les concernant des actes ou jugements relatifs à leur état civil qui ont été rédigés en dehors du Royaume.

Alors que des mesures analogues, liées à la nationalité de l'intéressé, aboutissent, dans pratiquement tous les pays voisins, à centraliser le dépôt (inscription et/ou conservation) de tous les actes et décisions judiciaires ou administratives en question qui ont été respectivement dressés et prises en dehors du pays, sans distinction selon le pays ou le lieu d'origine, cette possibilité de dépôt centralisé a, chez nous, été limitée par l'arrêté du 7 décembre 1966, pris par

Zaken genomen ter uitvoering van genoemde wet van 14 juli 1966 beperkt tot die landen die op gestelde datum van 7 december 1966 geen lid waren van de Raad van Europa.

Het artikel 3 van een ter uitvoering van zelfde wet genomen koninklijk besluit voorziet onder meer in een toezending aan de bevoegde Belgische Ambtenaar van de burgerlijke stand of diplomatieke of consulaire agent buiten het Rijk, van een afschrift of uittreksel van ieder bij genoemd Ministerie neergelegd document, telkens het in aanmerking komt voor een vermelding op de kant van een in de Belgische registers ingeschreven of overgeschreven akte.

Behoudens de eerder vage en niet in alle opzichten bindende bepalingen voorzien in artikel 4 van vernoemd koninklijk besluit werd een in het algemeen belang liggende voor de Belgische ambtenaren van de burgerlijke stand in alle opzichten als bindend geldende wederkerige regeling nooit in een tekst van intern recht vastgelegd. Volgens persoonlijk ingewonnen inlichtingen blijkt het Ministerie van Buitenlandse Zaken (hetzij van buitenlandse betrekkingen) in de praktijk nagenoeg van geen enkel Belgische ambtenaar van de burgerlijke stand enige berichtgeving te ontvangen van enige door hen opgemaakte akte waarvan melding moet worden gemaakt, in de rand van een op het departement neergelegde uitgifte van vreemde akte of beslissing betreffende de burgerlijke stand. Waar het artikel 2 van de wet van 14 juli 1966 evenwel in de mogelijkheid voorziet voor de Minister van Buitenlandse Zaken en de door hem daartoe gemachtigde ambtenaren tot afgifte van afschriften van- en uittreksels uit- de bij zijn departement neergelegde uitgiften, dienen dan ook dringend de nodige maatregelen getroffen om een verdere foutieve en onbetrouwbare bewijsvoering van staat, als gevolg van hogeraangehaalde gang van zaken, te voorkomen.

Het blijkt dan ook dringende noodzaak om de bepalingen van artikel 49 van het burgerlijk wetboek met de daartoe vereiste bindende regels aan te vullen en wel in die zin dat in een laatste lid zou worden bepaald:

« In alle gevallen waarin de ambtenaar van de burgerlijke stand of een andere daartoe bevoegd openbaar ambtenaar een akte opmaakt of een rechterlijke of bestuurlijke beslissing betreffende de burgerlijke stand in zijn registers overschrijft, dewelke aanleiding geeft tot kantmelding aan een andere de burgerlijke stand betreffende doch buiten het Rijk opgemaakte akte of genomen rechterlijke of bestuurlijke beslissing of aan een daarvan in België officieel neergelegde uitgifte, geeft hij daarvan voor uitvoering onverwijld kennis aan de Minister van Buitenlandse Zaken en aan de Minister bevoegd inzake de neerlegging en de bewaring van bedoelde uitgiften. »

E. DESUTTER

WESTVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 49 van het burgerlijk wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 49. — In alle gevallen waarin van een akte of van een rechterlijke of bestuurlijke beslissing betreffende de burgerlijke stand melding moet worden gemaakt op de

le Ministre des Affaires étrangères en exécution de la loi précitée du 14 juillet 1966, aux pays qui n'étaient pas membres du Conseil de l'Europe à la date de l'arrêté.

L'article 3 d'un arrêté royal pris en exécution de la même loi prévoit notamment l'envoi, à l'officier de l'état civil belge compétent ou à l'agent diplomatique ou consulaire en poste hors du Royaume, d'une copie ou d'un extrait de tout document déposé audit ministère, qui peut faire l'objet d'une mention en marge d'un acte inscrit ou transcrit sur les registres belges.

Abstraction faite des dispositions prévues à l'article 4 de l'arrêté royal précité, qui sont plutôt vagues et ne sont pas à tous égards obligatoires, aucune réglementation réciproque, conforme à l'intérêt général et en tous points impérative pour les officiers de l'état civil belges n'a jamais été consignée dans un texte de droit interne. Il ressort d'informations recueillies personnellement que le ministère des Affaires étrangères (Relations extérieures) ne reçoit de pratiquement aucun des officiers de l'état civil belges une notification quelconque d'actes dressés par eux dont mention doit être faite en marge d'une expédition de décision ou acte étrangers concernant l'état civil, déposée au département. Etant donné que l'article 2 de la loi du 14 juillet 1966 permet au Ministre des Relations extérieures et aux fonctionnaires qu'il délègue à cet effet de délivrer des copies ou des extraits des expéditions déposées au département, il convient de prendre d'urgence les mesures requises afin d'éviter que la situation décrite plus haut n'engendre de nouvelles erreurs et incertitudes dans l'administration de la preuve de l'état des personnes.

Il s'avère dès lors nécessaire et urgent de compléter l'article 49 du Code civil par les règles obligatoires requises à cet effet, lesquelles seraient énoncées de la manière suivante dans un dernier alinéa:

« Dans tous les cas où l'officier de l'état civil ou un autre officier public habilité à cet effet dresse un acte ou transcrit dans ses registres une décision judiciaire ou administrative relative à l'état civil et donnant lieu à l'émargement d'un autre acte ou décision judiciaire ou administrative relatifs à l'état civil, dressé ou prise hors du Royaume, ou d'une de leurs expéditions déposée officiellement en Belgique, il en avisera sans délai, pour exécution, le Ministre des Relations extérieures et le Ministre qui a le dépôt et la garde desdites expéditions dans ses attributions. »

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 49 du Code civil est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 49. — Dans tous les cas où la mention d'un acte ou d'une décision judiciaire ou administrative relative à l'état civil devra avoir lieu en marge d'un autre acte déjà

kant van een andere, reeds opgemaakte of overgeschreven akte, wordt zulks ambtshalve gedaan.

De ambtenaar van de burgerlijke stand die de akte waaraan een kantmelding moet worden aangebracht heeft opgemaakt of overgeschreven, voert bedoelde kantmelding onverwijld uit in de registers die op de gemeente worden bewaard en geeft er onverwijld kennis van aan de Procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg van zijn arrondissement, ingeval het dubbel van het register waarin de akte voorkomt waaraan zelfde kantmelding moet worden aangebracht op de griffie van genoemde rechtbank wordt bewaard. De procureur des Konings waakt erover dat zelfde kantmelding door de griffier onverwijld wordt uitgevoerd.

Wanneer de akte waaraan een kantmelding moet worden aangebracht werd opgemaakt of overgeschreven in een andere gemeente, geeft de ambtenaar die de tot kantmelding aanleiding gevende akte heeft opgemaakt of overgeschreven er onverwijld kennis van aan de ambtenaar van deze gemeente. Deze handelt vervolgens overeenkomstig het bepaalde in het vorig lid. Zelfde plicht tot kennisgeving aan de ambtenaar bewaarder van een akte waaraan een kantmelding moet worden aangebracht berust op ieder openbaar ambtenaar die een daartoe aanleiding gevende akte heeft opgemaakt of in bewaring genomen.

In alle gevallen waarin de ambtenaar van de burgerlijke stand of een ander daartoe bevoegd ambtenaar een akte opmaakt of een rechterlijke of bestuurlijke beslissing betreffende de burgerlijke stand in zijn registers overschrijft, dewelke aanleiding geeft tot kantmelding op een andere de burgerlijke stand betreffende doch buiten het Rijk opgemaakte akte of genomen rechterlijke of bestuurlijke beslissing of aan een daarvan in België officieel neergelegde uitgifte, geeft hij daarvan voor uitvoering onverwijld kennis aan de Minister van Buitenlandse Zaken en aan de Minister bevoegd inzake de neerlegging en de bewaring van bedoelde uitgiften. »

E. DESUTTER

dressé ou transcrit, elle sera faite d'office.

L'officier de l'état civil qui a dressé ou transcrit l'acte en marge duquel une mention doit être faite apposera ladite mention sans délai sur les registres conservés à la commune et en avisera sans retard le procureur du Roi au tribunal de première instance de son arrondissement, si le double du registre où figure l'acte en marge duquel la même mention doit être faite est conservé au greffe dudit tribunal. Le procureur du Roi veillera à ce que la même mention soit faite sans délai par le greffier.

Lorsque l'acte en marge duquel une mention doit être faite a été dressé ou transcrit dans une autre commune, l'officier qui a dressé ou transcrit l'acte donnant lieu à l'émargement en avisera sans délai l'officier de cette commune. Ce dernier agira alors conformément aux dispositions de l'alinéa précédent. La même obligation de notification à l'officier dépositaire d'un acte en marge duquel une mention doit être faite incombe à tout officier public qui a dressé un acte donnant lieu à cet émargement ou qui en a accepté le dépôt.

Dans tous les cas où l'officier de l'état civil ou un autre officier public habilité à cet effet dresse un acte ou transcrit dans ses registres une décision judiciaire ou administrative relative à l'état civil et donnant lieu à l'émargement d'un autre acte ou décision judiciaire ou administrative relatifs à l'état civil, dressé ou prise hors du Royaume, ou d'une de leurs expéditions déposée officiellement en Belgique, il en avisera sans délai, pour exécution, le Ministre des Relations extérieures et le Ministre qui a le dépôt et la garde desdites expéditions dans ses attributions. »